

ŽNOVINY

sobota 31. října 2015 / 1. číslo, 13. ročník přehlídky

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

TICHÁ VZPOMÍNKA NA TAK TROCHU SKRYTÉ VÝROČÍ

LETOŠNÍ ROK OSLAVIL KLAS 45. VÝROČÍ SVÉHO ZNOUZALOŽENÍ. UTAJENÉ JUBILEUM JSME SE ROZHODLI PŘIPOMENOUT VZPOMÍNKOU NA NĚKOLIK AKCÍ POSLEDNÍHO DESETILETÍ - PĚKNĚ POZPÁTKU

Pár vysvětlivek na úvod:

Honza1 = Milota
Honza2 = Škach
Honza3 = Valta
Vašek P. = Polda
Vašek Š. = Štauber

Deset problémů aneb miniturné s Ostře sledovanými vlaky 2015

Úkol byl jasný. Sraz v 16:30 před zkušebnou. V 15:05 nastává první problém. Honza1 volá, jak to, že ho ještě nikdo nezvedl, že už čeká před Františkánským klášteřem.

Úkol byl jasný. Štěpán vzal 7místné auto, abychom se při cestě moc nemačkali. Nastává druhý problém. Všichni se mačkáme ve dvou autech a Štěpán sedí ve svém 7místném autě sám.

Úkol byl jasný. Dorazit do Klapý, zjistit co a jak, počkat až dohraje soubor před námi, vyrazit a bleskurychle postavit scénu. Nastává třetí problém. Úkolu zjistit co a jak se ujímá Vašek Polda.

Úkol byl jasný. Odehrát co nejlépe představení. Nenastává žádný problém.

Úkol byl jasný. Lehce se navečeřet, dát si dvě tři piva a jít spát, protože nás druhý den čeká cesta do Polné u Jihlavy, kde máme odehrát další představení. Nastává čtvrtý problém. K večerí je svičková, Klapáci přichystali neskutečný raut, pivo je dobré a neustále se odněkud objevují rundy s Jamesonem.

Úkol byl jasný. Pokusit se trochu vyspat. Nastává pátý problém. Svobodná děvčata zjistila, že Štěpán má v autě dvě lahve burčáku a nechtěla se s tím smířit. Jejich spánek nebyl nejdelší.

Úkol byl jasný. Nasnídat se a pokud možno společně vyrazit do Polné. Nastává šestý problém. Štěpán pořád spí a nakonec stejně každé auto jede jiným směrem.

Úkol byl jasný. Dorazit do Polné, zjistit, kde budeme hrát, kde budeme spát a co budeme jíst. Nastává tradiční problém. Úkol má na starosti Vašek Polda.

Úkol byl jasný. Odehrát co nejlépe představení. Pravda. O tom, že nemáme podpalovat divadla a nevykuřovat diváky pomocí nehořlavého papíru, nebyla řeč.

Úkol byl jasný. Užít si společný večer. Nastává

osmý problém. 7místné Štěpánovo auto narvané herečkami odjíždí domů.

Úkol byl jasný. Užít si večer se zbytkem souboru, dát dvě piva a jít spát. Nenastává žádný problém.

Úkol byl jasný. Jít spát. Nastává devátý problém. Napadlo nás skrz okno vyfotit kamaráda na záchodě, neboť mušle v Polné jsou naproti oknu a navíc proklatě nízko. Zatímco štelujeme foťák, jsme děsně nenápadní a chceme se úplně potichu, nevšimneme si, že Honza2 už dávno stojí mezi námi, je děsně nenápadnej, chce se taky úplně potichu, ale při tom se ještě stačí zeptat, co to vlastně děláme.

Úkol byl jasný. Dojet v pořádku domů. Nastal desátý problém. Před Chomutovem nám došel benzín.

Novinky 2011

Tak co se za tu dobu, co jsem byla líná něco napsat, událo?

Tak především divadelníci byli na vodě. Tedy jak kdo, někdo byl častěji ve vodě než na ní. Ten někdo trochu potřeboval předem, aby nic neponechal náhodě, ten někdo měl nejlepší vybavení ze všech. Gumový vak do vody, dlouhou nepromokavou pláštěnku, gumové boty, pletenou čepičku, která měla pravděpodobně chránit hlavu před pronikavým sluncem nebo nečekaným nárazem. Takže do gumového vaku mu nateklo,

páč ho neuměl správně sbalit. Poté, co se několikrát cvaknul, mu nepromokavá pláštěnka byla k hovnu, gumové boty mu uplavaly, ale pozor, pletená čepička držela na hlavě jako přibitá, ale jelikož nesvítilo slunce...

I když to Honza1 vzdal, tak nám udělal velmi pěkný výlet, máme se na každém setkání alespoň čemu smát. Náš vedoucí výpravy Vašek P. byl také velmi zdatný, v jednu chvíli si asi nacvičoval, jak by se tenkrát vyloďoval v Normandii, neboť v jednu chvíli jsme ho mohli pozorovat, jak se dere vpřed řekou s pádlem nad hlavou, zatímco jeho lod' ujížděla v dál.

Příliš hlučná samota Zápisky z Hronova 2010

Pátek 6. 8. 2010
8:13 dvě auta (Nykličci + Kalová a Škach + Milota + Hlaváčová) vyráží od Františkánu.

8:14 jedno auto se vrací, zapomněli jsme papíry od vozek.

8:17 konečně vyjíždíme.

8:19 blbá domluva, každé auto jede jiným směrem.

8:40 konečně zase spolu.

9:20 - 13:05 leje jako z konve, jedeme krokem někdy kolem 14.10 jsme v Hronově, nic se nezměnilo, vše je stejné jako vloni, ubytujeme se, přivítáme se s Láďou Dlouhým a Lukášem Křížkem, kteří nás přijeli podpořit a vyrazíme do

naši oblíbené hospůdky. Při cestě ličím lvě "krásy" této knajpy, která se vyznačuje podivným oděrem a stylem záchodů, ale výborným smaženým sýrem a pivem. Zrada, hospoda je po rekonstrukci, vypadám jako kecal. Nicméně pivo je výborné.

14:30 setkáváme se s Vaškem P., který okamžitě zakazuje Honzovi1 pivo (Honza mu vykecal, že ho nějak škrábe v krku). Honza si dává čaj, všichni si to fotíme, protože jsme Honzu pijícího čaj v životě neviděli.

Připojuje se k nám Michal, který tu je celý týden. Chválí pohádku pro děti a Franka V., kterého uvidíme i na žních. Zjišťujeme, že v hronovském programu máme u techniků napsaná jiná jména. Okamžitě Honzu2 začínáme oslovovat jeho novým jménem Mik Múdry. Vašek nám také oznamuje změny v představení. Prý o všem dlouho přemýšlel. No právě.

omdlívá se slovy: ty vole.

12:15 začínáme stavět scénu v Jiráskově divadle. Vašek je tak nervózní, že začíná vyprávět vtípy. Směje se jim jen on sám a občas Láďa, protože je to hodný pan učitel a nechce tomu nebohému děcku kazit radost. Míra poznamenává, že teď už chápe, proč Vašek nerežuruje komedie. Všechny nás tato poznámka rozdovádí, jen Vašek podotýká, že jsme blbí a že tomu nerozumíme.

12:45 - 14:30 Vašek má v kapse šroubovák, klíč, hasák, v puse má izolepu a provázek, v ruce drží papundekl a začíná se potit.

14:31 Dáša (hlavní technička v JD), která by se uplatnila jako nejobávanější bachař ve věznicí Shawshank, na všechny Vaškovo technické výmysly (čti efektní vychytávky) reaguje slovy: neexistuje. Vašek ani nedutá, protože Dáša už má 2,5 koťátka (bohužel jen pro zasvěcené - tento

tak, jak to bylo, totiž jako chyba. Taky sebevražda byla lehce vtipná, páč Honza se suno do lisu jako Maxim Turbulenc do CT tunelu.

17:30 několikaminutový potlesk + potlesk ve stoje = úspěch.

17:40 přibíhá Vašek a honem honem do Čapkárny (něco jako naše kavárna), aby nepropásl první reakce diváků, doprovodná levná četa uklízí ten naházený bordel, Vašek slibuje, že sám opět pověsí Mančinku - asi zapomněl, kolik času mu zabrala ta první.

17:41 smějeme se mu za zády a představujeme si reakci Dášy, až ho uvidí zase těsně před představením na štaflích se všemi těmi hřebíky a provázky v puse.

18:30 všichni kromě Vaška s Honzou1 pijeme pivo.

19:30 už jen někteří z nás pijou pivo.

16:00 probíhá přivítání souboru. Stojíme na schodech před Jiráskovým divadlem. Je na nás zvláštní pohled. Divadlo jednoho herce a my jsme zaplnili téměř celé schody.

16:20 Honza1 jde na ubytovnu, dnes ho prý nikam nevytáhneme, bude si opakovat text a dobře se vyspí. Vašek ho chválí.

16:30 jdeme na představení.

16:40 živáme a díváme se po sobě, co že to má znamenat.

16:45 Honza se přes Vaškův přísný zákaz zastaví v nejvzdálenější hronovské hospodě na pivo.

16:47 ve dveřích hospody Vašek. Ohař!

17:30 končí představení, běžíme do hospody, diskutujeme o divadle.

19:30 další divadlo.

21:30 voláme Honzovi a lákáme ho na pivo. Nejde, už je v pyžamku.

Sobota, den D., 7. 8. 2010

9:30 Honza1 ztratil hlas, musí jet na kalciovku.

10:45 Vašek se dozvěděl tu dobrou zprávu,

výraz nejde vysvětlit, ten se musí zažít - zkratka je to stupeň nasranosti).

14:45 - 15:10 Květa hledá nůž, který si pro tyto případy Honza pečlivě schoval a nechce si to nechat vysvětlit.

15:30 Vašek stojí na štaflích a věší Mančinku.

15:45 Vašek stále stojí na štaflích a věší Mančinku.

15:55 Vašek stojí na štaflích a Dáša má už 3 koťátka. Vyhrózuje, že začne pouštět lidi a nic jí nezajímá.

16:00 Honza1 se ještě nevrátil z nemocnice, za půl hodiny by měla vypuknout akce.

16:05 Honza1 přijel, ličí nám, že doktora musel důrazně upozornit, že tu kalciovku opravdu potřebuje, protože nemůže mluvit. Požádal ho samozřejmě svým hromovým hlasem, čímž svému požadavku dodal na důvěryhodnosti.

16:30 první představení, Honza1 je hodně nervózní, začátek je pomalý, házečská technika se to v závěru snažila urychlit, svítilička (Mik Múdry alias Amir Dobrý) to hned pochopila, bohužel herec nikoli, takže to nakonec vypadalo

19:45 uvědomuji si, že já, debil, po těch pivech budu muset ještě lézt po žebříku nahoru nad jeviště! Beru si žvýkačku, aby Dáša nic nepoznala a pustila mě nahoru. Chci jí předvést trik hasičů s rychlým sjezdem tyče, ale v poslední chvíli si to rozmýšlím, trochu taky proto, že Vašek stále stojí na štaflích a Dáša začínala mít zase nějaké to koťátko.

20:30 začíná druhé představení, které je svižnější, pro tuto várku diváků ale náročnější, protože přišli z řachandy Limonádový Joe.

21:30 několikaminutový potlesk, házečská četa se na sebe snaží upozornit sypáním konfet, ale není jí to nic platné, svítiličku četou telepaticky navádíme, ať se na sebe taky snaží upozornit tím, že na Honzu zhasne. Michal si pro herce připravil překvapení v podobě čerstvě natočeného piva, které Honzovi podává přímo na jeviště. Honza se nejprve upejpá, dělá jako že je zarytý abstinent, ale nakonec je žízeň silnější a mistr podléhá.

21:40 setkáváme se s Ivetou a Jardou, kteří se na nás přijeli podívat, což je moc milé.

22:00 běžíme na ohňostroj, který opět

nezklamal.

22:30 odklízíme ten svinčík z jeviště, zametáme, luxujeme, pucujeme, kolemjdoucí místní technik se podivuje a chválí nás, že jsme jedni z mála, kteří po sobě tak pěkně uklízejí jeviště. Taky Dáša se usmívá, což je asi znamení, že vše děláme správně. Dostává od nás květinu.

23:30 naše letošní kmenová hospoda zavírá, jdeme do místního nonstopu, kde mají pouze lahvové Plzně, které po našem nájezdu ale brzy dojdou.

01:00 někdo jde spát, někdo jde do Tritonu (nejkultovnější místo v Hronově) a někdo si myslí, že až tam v půl druhý v noci přijde, že všichni nebo alespoň někteří z nich udělají ochch, to je on, mého srdce dnešní šampion. Někteří skutečně dělají jakési chch, protože v půl druhý v noci - to už je opravdu pěkná řádka sklenic vína a artikulace již není to, co bývala.

Neděle 8. 8. 2010

8:00 odjíždíme.

8:30 sraz na benzínce, snídáme a sdělujeme si různé důležité věci. Vašek nám například sděluje některé postřehy jeho kamarádů. Jedna divačka si prý při představení odžila svou vlastní vnitřní katarzi. To mě, známou intelektuálku, rozdovádělo tak, že vuvuzela byla proti mému smichu dětskou flétničkou. Až mi opět Vašek musel říci svou oblíbenou větu, že tomu nerozumím a pomyslet si, že je rád, že jede jiným autem, neboť tušil, že tato věta se stane po celou cestu domů důvodem k našemu rozveselení.

Oslava narozenin 2009

Výpis z rozkazu ministra obrany č. 60 z roku 2009:

V souladu s § 2, odst. 1, zák. č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti, zaniká vojáku Václavu Štauberovi dnem 8. 12. 2009 branná povinnost. V souladu s tímto § je tedy jmenovanému povoleno nebránit se útoku fyzickému ani slovním. Jmenovaný se tedy nemusí nadále vymlouvat na své slabší ucho.

Rozkaz podepsal budoucí ministr obrany zatím Bc. Š. M. a předseda sdružení J. M. dále:

V souladu s § 7, odst. 2, zák. č. 189/1993 Sb., o udělování kázeňských odměn, uděluje divadelní Sdružení Klas Václavu Štauberovi medaili za: výdrž, kamarádství, ochotu ochotničit a za to, jak se celý život řádně staral o své dcery a především o dcery jiných - nám často neznámých. V souladu s výše uvedenými paragrafy je jmenovanému povoleno nadále používat svou osobní zbraň, jelikož vzhledem k jejímu fyzickému stáří není nadále hrozbou a rizikem.

Slovy klasika - porcelánovou mušli nevyděsíš.

Vašek Štauber měl výrazné životní výročí.

Oslava byla pěkná, slavili jsme, i když tam oslavenec už dávno nebyl. Dostal od nás pamětní list a pomocníka Toma do domácnosti. Tom je sluha a je němý. Hluchý pán a němý sluha, to je ideální spojení. Došlo i na společenské hry. Pravda je, že hra na blbce byla pro některé tak jednoduchá, že nebyli schopni ji zvládnout ani jednou správně. Proto jsem pro tyto intelektuály zařadila i složitější verzi kachna, slon, opice, nosorožec. Tady se zase nechtali ti, kteří vynikali při hře na blbce. Různorodé složení skupiny dělá divy.

Nakonec jsme skončili u klasické pantomimy. Některé výkony opravdu zaujaly - např. špenát, který Honza1 asi neměl nikdy v ústech, protože za to, co předváděl, by mu Pepek námořník rozbil hubu. Pak se tam objevily taky psí dečky, koňská mast, heligón (Dita suterenně předváděla

akordeon), čivava nebo ptakopysk. Nejvíc mě ale dostal Saša, který měl uhodnout svičkovou se šesti. Uhodl šest knedlíků s jablem.

Bistro dvakrát jinak 2009

Ti, co se byli v pátek podívat na našem představení v Sala terreně, nevycházeli po celou dobu z údivu. Vše začalo oknem Honzy1, které začalo přesně v okamžiku, kdy vlezl na scénu. Jediné, co nám sdělil, bylo, že jsme chudí. Pak už jen tápal, ignoroval nápovědu, dožadoval se nápovědy, nechtěl nápovědu, chtěl její text, neměl brýle, snažil se dělat nenápadného. No, nakonec to dal nějak dohromady.

Ovšem tento exkluzivní začátek poznamenal zbytek představení. Představa, že komunisti vyhráli volby, Jardu Waldu tak rozechvěla, že si běhal na jeviště, kdy chtěl a furt jen vykřikoval, že komunisti vyhráli volby, čímž tedy ale úplně zmátl Editu Zdenku, která i když věděla, že má mluvit a dokonce i věděla, co má říct, pořád nevěřila tomu, že by to měla říct, páč si myslela, že bysme jeli dvakrát jednu scénu. A to už se jí zdálo přece jen příliš. No prostě zmatky.

Po tomto děsu nakonec ještě selhala technika, takže když jsme byli všichni na zahradě, tak byla všude taková tma, že se divadlo rázem stalo rozhlasovou hrou. Ještě že jsme Bistro hráli poprvé... To se přece můžou stát drobné chyby :-)

Po tomto majstrštyku jsme neohrožené vyrazili na tajnou akci za Pavlem Fialou, autorem a režisérem hry (vidíte tu drzost, jo). Představení jako překvapení bylo již dlouhou dobu domluvené. Jednou v hospodě jsme si totiž řekli, že už jsme ho dlouho neviděli a že bysme za ním mohli zajet. Ale aby to nebyla jen taková vyjížďka návštěva, domluvili jsme se s jeho ženou na oné tajné akci, kdy jsme utajované přijeli, postavili scénu na jeho zahradě, ona pozvala jeho kamarády a teprve potom zašla pro Fialu, který vůbec nic netušil. To jak překvapeně koukal a jak byl rád, to se nedá popsat. Jo, a jak je jeho zvykem, hned po představení nám říkal, co by se tam ještě dalo změnit....

Pavel Fiala chválil nové členy. Z Michala byl nadšenější a chválil hlasový rejstřík Ivy Kalové. Je fakt, že děvka řvala při přepadení vopravdu jak kráva. Večer probíhal standardně. Fiala byl v noci čilý a my ostatní zívali. Oddalovali jsme ale chvíli, kdy budeme muset jít spát, protože jsme se hrozili Michalova chrápání. Naštěstí si s sebou pro tyto případy vozí stan. Naštěstí, páč to by se fakt nedalo. Když šel Míra v noci na záchod, přiběhl s očima navrch hlavy a všechny probudil, abysme si TO poslechli (už víme odkud čerpal King). Stan se otřásal, v okruhu 5 km vyhnulí netopýři, neboť jim onen zvuk narušoval vlny a po ovoci na stromech nebyla v okolních zahrádkách ani památka.

Bistro aneb Nesmrtelní 2007

Tak Kadaň máme za sebou. Když jsme přijeli na Střelnici a začali vytahovat a pokládat na naleštěné parkety lešenářské trubky, správce

Martin Šíl poněkud znervózněl. Když jsme s trubkami začali šermovat kolem obrovských a drahých lustrů, psychicky nevydržel a šel stranou omdlít.

Představení bylo celkem dobré. Zdenka odkládala odchod na záchod tak dlouho, až si musela odskočit během Honzova úvodního dojemného monologu a málem prosr. a začátek představení. Martina si jako nápověda o přestávce

stěžovala, že je tam úplně zbytečně, protože prý všechno umíme. Při druhé půlce se její slova nepotvrdila, ale pomoci jsme se stejně nedočkali, neboť nápověda seděla, hezky se usmívala a sledovala děj místo textu. Vašek jako opilý Polák ze sebe vychrlil tak podivnou polskou větu, že se příběh na jevišti na malou chvíli zastavil a herci o těch vážných slovech začali přemýšlet. Honza popletl jedno ze svých největších mouder, takže zásadní věta zněla jako by ji vykřikl dítě z mateřské školky. Sám se tomu podivil, a když hned na to ruští vojáci okupovali Československo, Honza se tomu vesele chechtal. No, jak říkám, představení bylo celkem dobré.

Závěr divadelní sezóny 2006

V pátek 21.7. jsme ukončili letošní divadelní sezónu, a to představením divadelní společnosti KLAS Přes přísný zákaz dotýká se sněhu.

Představení se vyvedlo, diváků přišlo hodně a podle reakcí se dobře bavili. Během hraní jsme měli i několikrát potlesk na otevřené scéně, z čehož jsme měli radost. Až později jsme zjistili, že to nebyl potlesk, ale průběžné vraždění komárů.

Představení bylo i jinak poněkud destruktivní, protože do deseti minut Martina na jevišti rozbourala a poválila vše, co nebylo připevněno k zemi. Nejlepší tečkou byl neustále se klanící sněhulák Dita, který na závěr společně s Mírou zahučel nejprve do vaničky s rekvizitami a hned na to do temných koutů františkánské zahrady. Diváci tuto malou improvizaci ocenili nejvíce z celého představení.

Pak následovala oslava, která chvílemi vypadala jako setkání podivných šamanů. Který tým zvítězil v pivní čárkované snad ani nebudu psát, aby to ostatním borcům znovu nebylo líto. Je ale pravda, že tým KaT (Kačka Žižková a Tomáš Fiala) nabírá formu a mohutnými loky snižuje náskok loňských i letošních šampionů.

Aby oslava byla trochu romantická, vytáhl Honza1 z šuplíku svičky. Byly to svičky pohřební. Nevíme, jestli tím něco naznačoval, ale nám se hned nezdál ve své vůli. Romantická lvetá při pohledu na horký vosk užila, neváhala a polila si kalhoty, mikinu a batoh.

JAK MOHLY BÝT ŽNĚ ŠŤASTNÉ, KDYBY NEBYLY (NE) ŠŤASTNÉ

Na letošní ročník jsme pro Vás, naši milí diváci, měli připravenou celou řádku exkluzivních hostů. Jenže to by nám s jejich výběrem nesměl pomáhat Štěpán Malast. Patří sice mezi špičku moderátorů v naší republice, ale například Lucie Bílá toto naše přesvědčení nesdílí. Jak dokládá přiložený snímek z jednání mezi zástupci DS KLAS a zmíněnou umělkyní, Štěpánovy přesvědčovací metody sice vykouzlily na její tváři záhadný úsměv, ale z domlouvané návštěvy nakonec sešlo.

Bohužel šťastnou metodu nezvolila ani další členka vyjednávacího týmu - Zdenička Nyklíčková. Jak dokládají snímky níže, přesvědčit známé osobnosti k návštěvě žní bylo pro ni jen podružnou starostí...

A ke změně názoru oslovených hvězd nepřispěl ani poslední zoufalý pokus našeho předsedy - speciální přesvědčovací taneček.

AŽ UŽ PRO VÁS BUDOU ŽNĚ ŠŤASTNÉ NEBO NEŠŤASTNÉ, VY SI NENECHTE SVÉ ŠŤESTÍ VZÍT

ŽŇOVINY PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ:

**ZDENIČKA A MÍRA NYKLÍČKOVÍ
ŠTĚPÁN MALAST, JAN VALTA**

DS KLAS

WWW.SDRUZENIKLAS.CZ

